

**Жалба, подадена на 8 август 2017 г. от Guardian Europe Sàrl срещу решението, постановено от
Общия съд (трети разширен състав) на 7 юни 2017 г. по дело T-673/15, Guardian Europe/
Европейски съюз**

(Дело C-479/17 P)

(2017/C 369/05)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Guardian Europe Sàrl (представители: C. O'Daly, Solicitor, F. Louis, avocat)

Други страни в производството: Европейски съюз, представляван от (1) Съда на Европейския съюз и (2) Европейската комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- 1) Да отмени решението, доколкото в точка 3 от диспозитива се отхвърля част от иска на Guardian Europe за вреди на основание член 268 и член 340, втори параграф от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- 2) Да постанови, че Съдът сам може да се произнесе по съществуващото на исканията на жалбоподателя за вреди и в съответствие с това
 - а) да постанови Европейският съюз, представляван от Съда на Европейския съюз, да заплати обезщетение на Guardian Europe за вредите, причинени в резултат на непроизнасянето на Общия съд в разумен срок, съгласно член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, по-конкретно следните суми: (i) пропуснати ползи в размер на 1 388 000 EUR; (ii) допълнителни разходи за гаранция в размер на 143 675,78 EUR; и (iii) неимуществени загуби, изразени в подходящ процент от наложената с това решение глоба на Guardian,
 - б) да осъди Европейския съюз, представляван от Комисията и Съда на Европейския съюз, да заплатят обезщетение на Guardian за претърпените загуби в резултат на нарушенията от страна на Комисията и Общия съд на принципа на равно третиране, по-конкретно следните суми: (i) пропуснати ползи в размер на 7 712 000 EUR; и (ii) неимуществени загуби, изразени в подходящ процент от наложената с това решение глоба на Guardian,
 - в) да присъди компенсаторна лихва върху сумите по буква а) (считано от 27 юли 2010 г. до датата на решението на Съда по настоящата жалба) и буква б) (считано от 19 ноември 2010 г. до датата на решението на Съда по настоящата жалба), в размер на годишната инфлация, определена за въпросния период от Евростат в държавата членка (Люксембург) по седалището на Guardian Europe,
 - г) да присъди лихва за забава върху сумите по букви а) и б), считано от датата на постановяване на решението на Съда по настоящата жалба до окончателното плащане, в размер, определен от Европейската централна банка (ЕЦБ) за операциите ѝ по рефинансиране, увеличен с два процентни пункта,
- 3) доколкото е приложимо, като алтернатива на исканията по точка 2, букви а)—г), да върне делото на Общия съд за произнасяне по съществуващото на иска,
- 4) да осъди ответниците да заплатят разноските на жалбоподателя в това производство и в производството пред Общия съд.

Основания и основни доводи

- 1) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС и не е приложил понятието „предприятие“ на правото на Съюза, когато е заключил, че Guardian Europe не е претърпяло никакви пропуснати ползи поради непроизнасянето на Общия съд в разумен срок по дело T-82/08, Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl/Комисия,

- 2) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС, не е приложил понятието „предприятие“ на правото на Съюза и е достигнал до неточни по същество изводи, което е видно въз основа на представените пред Общия съд документи, когато е приел, че Guardian Europe е претърпяло само 82 % от загубите, свързани с разходите за гаранцията, платими в периода на забавянето на Общия съд извън разумния срок по дело T-82/08, Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl/Комисия,
- 3) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС, когато е заключил, че Guardian Europe не е претърпяло неимуществени вреда поради непроизнасянето в разумен срок по дело T-82/08, Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl/Комисия,
- 4) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС и не е приложил понятието „предприятие“ на правото на Съюза, когато е постановил, че нарушението на принципа на равно третиране в Решение С (2007) 5791 окончателен на Комисията ⁽¹⁾ — Плоско стъкло, и в решението на Общия съд по дело T-82/08, Guardian Industries Corp. и Guardian B Europe Sàrl/Комисия, не е довело до пропуснати ползи за Guardian Europe,
- 5) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС, като е постановил, че нарушението на принципа на равно третиране в Решение С(2007) 5791 окончателен на Комисията — Плоско стъкло и в решението на Общия съд по дело T-82/08, Guardian Industries Corp. и Guardian Europe Sàrl/Комисия, не е причинило нематериални загуби на Guardian Europe, и
- 6) В решението си Общият съд е нарушил член 268 и член 340, втора алинея от ДФЕС, като е приел, че само решение на съд от последна инстанция — и следователно не Общият съд — може да задейства отговорност за вреди за нарушение на правото на Съюза.

⁽¹⁾ Решение С(2007) 5791 окончателен на Комисията от 28 ноември 2007 година във връзка с процедура по член [81 ЕО] и по член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39165 — Плоско стъкло).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд Велико Търново (България) на 9 август 2017 година — Николай Янчев/Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-481/17)

(2017/С 369/06)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: Николай Янчев

Ответник: Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — гр. Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

- 1) Позволява ли тълкуването на разпоредбата на параграф 16 от решение С(2011) 863 от 11.2.2011 г. на Европейската Комисия, издадено по реда на чл.108, § 3 от ДФЕС и обявяващо за съвместима с чл.107, § 3 от ДФЕС помощ № 546/2010, предоставяна от Република България за инвестиции в земеделски стопанства чрез преотстъпване на данък, с оглед на правомощията на Комисията от една страна, и, от друга страна, с оглед на проявлението на принципите на процесуална автономия и на правна сигурност, прилагането на национална правна уредба, при която посоченият в този параграф срок за контрол за изпълнението на условията за предоставената държавна помощ следва да се счита само за инструктивен, а не за окончателен?